

устата съ меризливы воды, а трѣбува да ся оправи стомахъ-тъ. *ib.* 1874 p. 60. Господаритѣ имъ друго не търсятъ освѣтъ какъ да ги премахнатъ (*qu'a s'en défaire*). Т. 229. 2) — (отъ този свѣтъ), убью, убиваю, сживу, сживаю со свѣта: Боеше са пакъ циганина да не би да са искаже момче-то и чудеше са, какъ да го премахне. Ч. 248. Тя ядове штѣтъ скоро да премахнѣтъ старецътъ (*fortschaffen*). Рш. 9. До дѣ го и азъ не премахна! (*Bis ich ihm helfe!*) Рш. 24. Азъ не си исполнихъ мое-то желание да ви примахна отъ този свѣтъ. Л. Д. 1875 p. 145. 4) — самъ себе, лишу, — аю себя жизни: Който си е скроилъ и намыслилъ самъ себе си да прѣмахне. *ib.* 1874 p. 173.

Прѣмѣжда с. ж. Прѣмѣжде Прѣмѣждие с. с. опасность (для жизни): Прѣминѣла му прѣмѣжда прѣвъ главѣ-тъ. Ч. 213. Господи, свѣти Никола, избавете ма отъ това прѣмѣждие, и азъ ви давамъ дума, че никога вече нѣма да тура въ устата си казанлъшка ракія. З. 195. Само Вѣлгарія земя бѣдна! — Жално позорище граблѣнія! Ново ѣ чяка страшно прѣмѣжди, Тяшка сверѣпства угнѣтенія, Всяки отъ неж подига вѣжды! Гл. 117. Вапорѣтъ бѣ изложенъ на най-големъ прѣмѣждия да не би да са стрѣшеше и потопи отъ лѣдове-тъ. Л. Д. 1876 p. 138.

Прѣмѣжденъ пр. опасный: Сичкитѣ кораби — много ся пазиха отъ онѣзи прѣмѣждни острове. Х. II, 37. Той опрѣдѣли ми една лотка съ нѣколко мореплавици, за да ми бѣждатъ на помощъ на каква да е прѣмѣждна случка въ туй пѣтуваніе. *ib.* 16.

Прѣмѣлъ м. св. Прѣмѣламъ м. дл. 1) перемелю, перемалываю. 2) пережую, пережевываю: Като нѣма какво да яде, жерави зелени мамули и лакомо отъ гладъ премила и гризе въ самотіята. Зк. 140.

Прѣмѣна с. ж. нарядъ, одежда, обнова: Елка, сестра лалова, Лалу премена готвеше. Д. 30, 45—46. Димитаръ нищо не рѣче, Лѣпа прѣмѣна облѣче. Д. 20, 23—24. Та са накити, натруфи Вовѣ вѣнчаната премяна. З. 223. Зела си ѣ ключове-те Да отвори сандуци-ти Да извади премени-ти. Д. 40, 26—29. Не ходи, синко, в Димѣта, В Димѣта града голѣма, Не носи сѣби прѣмени. Д. 52, 3—5. Майки-ты, кога женятъ дѣщерѣ си, испращатъ по едни кола прѣмянѣ (прикыж) слѣдъ неж. Л. Д. 1869 p. 158.

Прѣмѣненъ пр. нарядный. **Прѣмѣненничъкъ ум.** Додѣто бѣше Стоянка хубавычка съ дълги чѣрни коси, попрѣмѣненничка, загладена, той я любеше. Зк. 108. А голѣмитѣ момичета ходятъ почи-стичко и прѣмѣненко (почище и понаряднѣ). Наука, III, 361.

Прѣмѣниж м. св. Прѣмѣнявамъ Прѣмѣнувамъ м. дл. 1) перемѣню, — аю: На сяко спанье си примянуватъ кожѣ, и кѣту ся събу-